

له‌ده‌ربه‌ندیخان دوو ژنی قه‌ره‌ج نافرته‌تیک بی هۆش ده‌که‌ن و دزی له‌ماله‌که‌یشی ده‌که‌ن ... پێش‌وه‌و جه‌مید

دیمه‌ن: وتم به‌س مه‌م کوژن چیتان ده‌وی بییه‌ن

عه‌بدو له‌رحمان: دیمه‌نیان که‌له‌پچه‌کردبوو و خۆم ده‌ستیم کرده‌وه

دو ئافه‌رت که (قه‌ره‌ج) یان پێده‌لێن له‌پوژی (2007/4/19) و له‌کات ژمێر (2:30) ی باش نیوه‌پو ده‌چنه به‌رده‌رگا مائی هاوڵاتی (عه‌بدو له‌رحمان محمد) له‌ گه‌ره‌کی شاره‌وانی و خێزانه‌که‌ی عه‌بدو له‌رحمان که‌ناوی (دیمه‌ن) ه‌ ده‌رگایان لێده‌کاته‌وه به‌خێره‌اتنیان ده‌کات و ئه‌وانه داوای یارمه‌تی ده‌که‌ن و له‌گه‌ڵ پوشتنی دیمه‌ن دا بو ژوره‌وه ئه‌وانیش شوینی ده‌که‌ون ده‌چنه ژوره‌وه دوو قه‌ره‌جه‌که به‌بی ترس به (دیمه‌ن) ده‌لێن چیت هه‌یه له پاره‌و ئالتون هه‌رئێستا بو مانی به‌ینه، (دیمه‌ن) ده‌لێت: من به و هه‌ره‌شه‌یه زۆر ترسام به‌شیوه‌یه‌ک هه‌یچ ده‌سه‌لاتیکم نه‌بوو له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا نه‌م توانی ده‌نگ به‌رزبه‌که‌مه‌وه و داوای هاوکاری کردن له‌ ماله‌ دراوسێکانی ترم بکه‌م؟! چونکه هه‌رگیز چاوه‌روانی ئه‌وه‌م نه‌ده‌کرد دوو ئافه‌رت به‌وشیوه‌یه و به‌بی ترس بینه‌ ماله‌که‌ت و هه‌ره‌شه‌ت لێیکه‌ن و به‌ئاشکرا دزیت لێیکه‌ن، دیمه‌ن به‌رده‌وام ده‌بی‌ت و ده‌لی: زمان شکا و نه‌متوانی قسه بکه‌م هه‌رئه‌وه‌نده‌م وت (مه‌م کوژن) ته‌نها (ئه‌نگوستیله) یه‌ک شک ده‌به‌م و وا له‌په‌نجه‌م‌دایه‌ فهرموون بییه‌ن!! به‌لام ئه‌وان دیار بوو زیاتریان ده‌ویست، هه‌رئه‌وه‌نده‌م زانی یه‌کیکیان شوشه‌یه‌کی ده‌رمانی له‌گیرفانی ده‌ره‌ینا و کردی به‌سه‌رو چاومداو به (په‌نجه) ش بوئه‌وه‌ی ده‌رمانه‌که‌ بپرواته‌لوتمه‌وه په‌نجه‌یی کرد به‌لوتما و ئیدی من ئاگام له‌خۆم نه‌ما و بورامه‌وه‌!.

(عه‌بدو له‌رحمان) که هاوسه‌ری (دیمه‌ن) ه، به‌هه‌ولێرپوستی وت: من له ده‌وامی رۆژانه‌ی خۆم بووم نزیکه‌ی کاتژمێر (3) سی ده‌بوو خیزانه‌که‌م به‌ده‌نگی‌کی تیکشکاوه‌وه وتی وه‌ره‌وه و ئیدی توانی قسه‌کردنی نه‌ما و منیش زۆر ترسام و به‌خێرای گه‌رپامه‌وه ماله‌وه، سه‌ره‌تا ویستم بچه‌ ژوره‌وه که‌چی ده‌رگای (مه‌مه‌ر) ه‌که‌مان داخراوو پاش توژیک ده‌بینم خیزانه‌که‌م هه‌ردوو ده‌ستی له‌پێشه‌وه به‌ستراوه‌ته‌وه و ئه‌و زۆر پی ی تیچک چووم خیزانه‌که‌م هه‌رچوون بوو کلێله‌کانی له‌ژێر ده‌رگا‌که‌وه بوو خسته‌مه‌ ده‌ره‌وه‌و منیش ده‌رگام کرده‌وه و ده‌ست به‌جی ده‌ستیم کرده‌وه‌و پرسیا‌ری حاله‌ته‌که‌م لێکرد ئه‌ویش هه‌رچه‌نده‌ باری ته‌ندروستی ته‌واو نه‌بوو به‌لام هه‌رچوون بوو چیروکه‌که‌ی بو‌گیرامه‌وه ویستم ئاماده‌یی بکه‌م و بییه‌مه نه‌خوشخانه له‌ماوه‌ی ته‌نها (4) چوار ده‌قیقه‌دا سی (3) جار پێشایه‌وه و پاشان برده‌مانه نه‌خوشخانه له‌وی پێان گوته‌ن که ده‌بی‌ت له ژێرچاودێری دا بی‌ت ئه‌وه بوو بو‌ ماوه‌ی زیاتر له (سی) کاتژمێر له نه‌خوشخانه‌مایه‌وه به‌لام تانیستاش سه‌ری دیشیت و گه‌ده‌یشی تیک ده‌چی، عه‌بدو له‌رحمان ده‌لی له‌و کاته‌دا که (دیمه‌ن) ی خیزانم بوراوه‌ته‌وه، قه‌ره‌جه‌کان ته‌وا‌ی ماله‌که‌ گه‌رپابون به‌شیوین پاره‌و ئالتوندا به‌لام جگه‌له (ئه‌نگوستیله) که‌ی په‌نجه‌ی شتی تریان نه‌بردوه ئه‌وه‌نده‌ی ئیمه‌ بزانی، له‌گه‌ڵ ئه‌وشدا بریک ئالتون له‌ماله‌وه‌ دا هه‌بوو به‌لام ئه‌وان به‌شیونه‌که‌یان نه‌زانی بوو بو‌ نه‌براه، کاتی‌ک دایکی منداله‌کانم به‌هۆشی خۆی دیته‌وه ده‌ست ده‌کات به‌گریان و هه‌رله‌و کاته‌شدا منداله‌کانم به‌خه‌به‌ردین، له‌پرسیاری‌که‌ماندا له‌وه‌ی چوون ده‌زانی ئه‌و دوو ئافه‌رته قه‌ره‌ج بون (عه‌بدو له‌رحمان) وتی: وه‌ک ئه‌وه‌ی (دیمه‌ن) باسی کرد ئه‌و دوو ئافه‌رته ته‌وا‌ی روخساریان به‌خال کوترابوو و وه‌ روخساری‌کی نامۆشیان هه‌بووه و ئه‌سمه‌ربون، عه‌بدو له‌رحمان ده‌لی ئیمه‌سکا‌لامان تو‌مار کردو وه‌و زالگه‌کانیشمان له‌و مه‌سه‌له‌یه ئاگادار کردو وه‌ته‌وه.